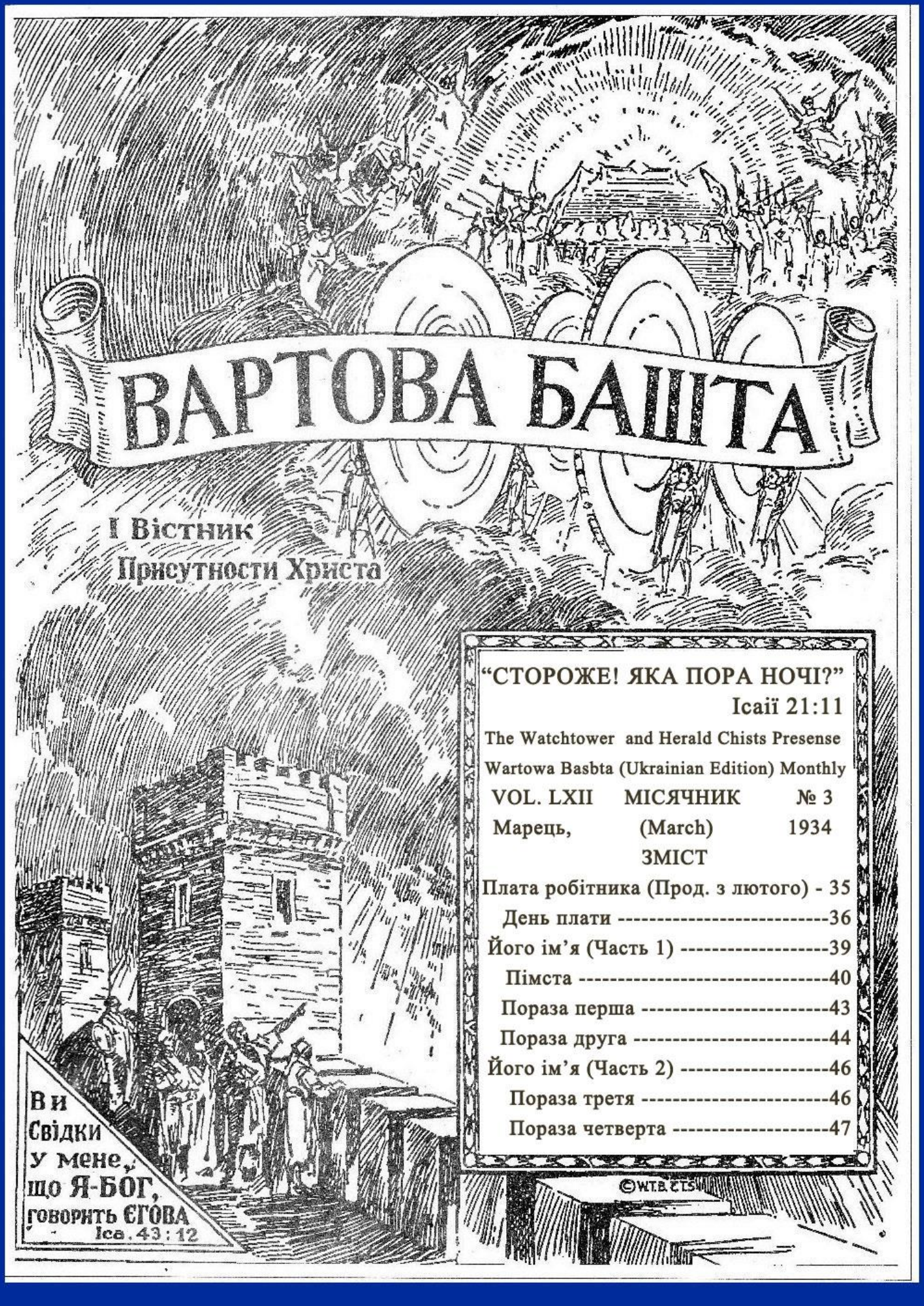

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense

Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 3

Марець, (March) 1934

ЗМІСТ

Плата робітника (Прод. з лютого) - 35

День плати -----36

Його ім'я (Часть 1) -----39

Пімста -----40

Пораза перша -----43

Пораза друга -----44

Його ім'я (Часть 2) -----46

Пораза третя -----46

Пораза четверта -----47

© WTB & TSM

В и
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.
OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми”. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвисшість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

КОНВЕНЦІЯ

Конвенція свідків Єгови відбудеться в Лос Анжелос, Каліфорнія, від 24 до 25 марта. Найголовніша річ ської конвенції буде промова брата Рутерфорда, котра буде проголошена від моря до моря по цілій Америці через велику злуку радіостанцій, в неділю, 25 марта, від 3:30 до 4 00 годин пополудню. Пять мільйонів радіових оголошень тепер друкується на оголошення сїєї промови.

УВАГА

Сим повідомляємо всіх читачів “Вартової Башти” в Сполучених державах, що тепер вони можуть посилати свої замовлення на новий український співаник, если кому ще потрібно. Браття в Канаді можуть писати до 384 Machray Ave, Winnipeg, Man. Щоби запевнити ваше отримання співаників, посылайте замовлення скоро.

СВІДОЦТВО ПОДЯКИ СВИДКІВ ЄГОВИ

В цім часі великого переполюху всі повинні стати по власній стороні. Щоби помочі всім людям доброї волі рішити,

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочі людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочі свідків Єгови. Він уможливує систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмово стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розсліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, V, 2, Encland
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . 7 Beresford Bond, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а ширю бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочі таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмenny аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879.

по котрій стороні вони мають стати, і щоби доручити вість повідомлення і остороги всім людям і володарям відносно великого акту Єгови, котрий буде вскорі виконаний на цілім світі, спеціальний період свідництва є назначений. Сей період є від 24 марта до 1 квітня 1934 року. Всі посвячені скористають з нагоди і прикладуть всі свої старання, щоби дати могутнє свідство. Під час сього періоду будеться вручувати книжечку *Dividing the People*. Ся книжечка вже також в в українській мові, отже всі збори або одиниці, котрі бажають ської книжечки “Розділення Людей”, постараються о достаточне число на сей спеціальний період.

(Продовження з сторони 48)

дальше проголошують вість правди, і, як фараон і його дім затвердили свої серця, так і тепер ті, що з “християнства” дальше затверджують їх серця і треба більше свідства.

(Продовження в слідуючій Вартовій Башті)

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LV

Марець, 1934

№ 3

ПЛАТА РОБІТНИКА

(Продовження “Вартової Башти” з лютого 1934 року)

НА загальній конвенції в Сідер Пойнт, Огайо, в 1919 році, Єгова звернув увагу своїм завітуючим людям на значіння й важність Єлисейової роботи. (Гляди *Вартову Башту*, з 1 і 15 серпня, 1919 року, англ. видання) Ті, що відповіли на поклик до царства й служби в той час згодилися увійти в нову службу створену тоді. Хотя й вони не розуміли тоді оправдання Єгового ім'я, однак тоді було показано, що робітники мусять бути одважними амбасадорами царства, працюючи на полю задля їх посвяти й любови до Єгови. Робітники в роботі Єлисея, після їх власного вирозуміння, згодилися робити “поки день”. (Йоана 9:4) Отже Господь поставив їх працювати в винограднику, щоб приносити овочі царства. В 1919 році Божі завітуючі люди на землі зачали йти від дому до дому, щоби дістати передплату на *Золотий Вік*. *Бортова Башта* із 15 вересня того року, сторона 281, дала інструкції “Як Поступати” із тією роботою. Такий був початок роботи Єлисея і в Писанню сей період названий як “рано вранці”. Отже час сповнення приповіді починається рахувати від 1919 року.

10 Великий господар звернув увагу на інших, що стояли без діла на торгу: “І, вийшовши коло третьої години, побачив інших, що стояли на торгу без діла, і рече до них: Ідіть і ви у виноградник, і що буде право, дам вам. Вони й пішли.” (Маттея 20:3, 4) Тодішня трета година, тепер – девята. (Мофат) Се сходиться із початком “Дня”, 8 вересня, 1922, що було зазначено через конвенцію Божих завітуючих людей в Сідер Пойнт, Огайо. Тоді ще було місце на більше робітників в полю, що показано через чин господаря, котрий забажав збільшити роботу і принести більше овочу. Ті, що “стояли на торгу”, як се показано в образі, були жиди, отже представляли з духа–народжених одиниць котрі були покликані працювати в винограднику царства. Се, що вони були на торгівлі показує, що вони виставили свою службу на продаж і були готові до роботи. Вони ще не були в угоді о царство. Вони були гарно представлені через Рут, котра була “куплена” щоби принести овочі. (Рут 4:1–10) Се було в тім часі, що Божі люди перші побачили, що Ісус Христос був у храмі чинити суд. Через Голову храму той Господар говорив до своїх завітуючих людей, котрі шукали тоді служби, і сказав: “Ідіть і ви у виноградник”. Ся сама порада була повторена клясі Естери й Рут через “вірного й розумного слугу” клясу представлену через Мардохея й Ноему. Ся інструкція від Господа

була дана на конвенції в 1922 році і зазначена через виляття святого духа на всяке тіло, т. є., на всіх, що згодилися служити в храмі. (Дії ап. 2:16–18) Ті, що тепер були покликані до виноградника, не мали виразної обіцяної плати; се було полишено до рішення Господом, Великим Господарем. Більша часть дня вже минула була і ніхто не торгувався яку плату вони отримають за їх роботу решта дня. Мотива в їх службі мусіла бути, щоби угодити Господеві. *Вартова Башта* з лютого й марта 1923 року, англійського видання, подає значіння приповіді о “минах” і “талантах”, а в виданню з першого квітня того самого року Господь дав своїм людям вирозуміння виразу “радість Господа” відносно установа царства, і яку честь і славу се принесе імені Єгови. (*Вартова Башта*, 1923 рік, сторінка 103, англ. видання) Та приповідь показує, що ті новонаяті одиниці не пішли їх власною дорогою, але що вони пішли до служби царства; отже вони увійшли в “радість Господню”. Від 1922 року нагода до служби вельми побільшилась. Від тоді робота була більше зорганізована, і при кінці того року, в Сполучених Державах було 676 піонерів і помічників, в порівнянню із 463 попереднього року. Тепер Естер і Рут кляса запізналися із “вірним і розумним слугою” клясою, і стались частю Єгового “виноградника червоного вина”, видаючи овочі царства. Факти здається ясно показують, що ті години представляють роки, себто, зачинаючи від 1919 року і аж до кінця певного часу.

11 У шестій годині, а тепер “дванадцятій” (Мофат), господар вийшов, наймив і післяв більше робітників у свій виноградник. (Маттея 20:5) Се дальше сходиться із 1925 роком, рахуючи після повисшого правила, годину за рік. *Вартова Башта* із 1 лютого, 1925 року, англ. видання, подала перший раз пояснення “ризів справедливости” і “одежи спасення”, а в марті 1925 року появилсь артикул “Народження Нації”, що спричинило велике зворушення між Божими людьми і се було спонуканням для інших увійти в службу. Потім пройшла конвенція в Індіанapolis, коли Господь дав своїм людям вирозуміння цілковитого сповнення пророцтва відносно виляття святого духа, котре взяло місце по приході Господа Ісуса до храму. На 1 листопада 1925 року, *Вартова Башта* помістила артикул “Поклик до Чинности”, на котрий то поклик посвячені відповіли активністю. Та Господь дальше просвічував своїх людей, і в січні 1926 року їм дано зрозуміти,

що Єгова зробить ім'я для себе. Кляса царства тоді довідалась, що назначення днів і хронологія, про котру так много говорено, були не на місці, і що служба мусіла бути виконана добровільно й радісно без взгляду на час. Тоді побачили, що цар став діяльний, і що останок Його людей мусить бути діяльний із Ним. (*Варшава Башта* з 15 липня 1926 року; з 15 вересня 1926 року, англ. видання) Під час років служби від 1925–1926 років число піонерів і помічників в Сполучених Державах збільшилось до 727, працюючи регулярно на полі. Тут пригадуємо добре відомі факти, щоби показати, що вони пасують до приповіді.

12 Тут далше наводимо приповідь відносно діяльності господаря: “Вийшовши знов коло шестої і девятої години, зробив так само”. (Маттея 20:5) І так бачимо, що в девятій годині, або в третім часі пополудні, ще інші були післані на поле або у виноградник Господень. Помимо пізної пори дня, то робота й робітники від того часу все збільшалися. Се сходиться із 1928 роком, коли то на конвенції Божих завітуючих людей зроблено “Декларацію проти Сатани і за Єговою” і розіслано через робітників у винограднику до народів землі яко свідокство. Се зазначило час вилляття семої чаши. (Откриття 17) В тім самім році, 1928, тодішній “відділ паломників” був перебраний через людей округової служби, щоби zorganizувати службу відповідніше й побільшити роботу. Протягом того часу число піонерів і помічників у винограднику побільшилось до 1,766 у Сполучених Державах і інших підчинених місцях. Від того часу вельми побільшилось число рознесеної літератури про вістку царства, і на 18 листопада 1928 року зачалась робота голошення вістки царства через дванадцять радіо-станцій. Число робітників збільшалось і входило у виноградник з вирозумінням від господаря, як се приповідь каже, “що буде право, дам вам”. Ті, що увійшли в службу в сім пізнім часі розуміли, що час короткий до праці й були вдячні за сю службу, пам'ятаючи про ім'я Єгови й честь, яку вони могли принести Йому радше чим на те, що вони мали отримати яко особисту нагороду.

13 Той “день” приповіді тепер чим раз ставав коротший. “Вийшовши ж коло одинадцятої години, знайшов інших, що стояли без діла, й рече до них: Чого тут стоїте увесь день без діла? Кажуть вони йому: Бо ніхто не найняв нас. Рече він їм: Ідіть і ви в виноградник, і що буде право, одержите”. (Маттея 20:6,7) Се мусіло бути десь при кінці одинадцятої години, бо сказано, що сі робітники робили “одну годину, себто, дванадцятую годину. (Гляди дванадцятий верш тієї приповіді.) Се сходиться із 1930 роком, в котрім то часі *Вартова Башта* помістила кілька артикулів про “Царський Дім Єгови”, пояснюючи з ласки Господньої, як ніколи перед тим сплодження, покликання й помазання тих, з котрих складався дім Єгови. В тім самім році наступили артикули у *Вартовій Башті* такі як “Несення Овочів Царства”; “Виноградник Вина”; “Хто є Божі

Свідки?”; “Його Похід”, і вияснення пророцтва Откриття в книжках *Світло*. То не був час на опущення своїх рук; отже з початком того року *Вартова Башта* оголосила “Спеціальний Тиждень Служби” для оголошення царства. Тоді оголошено також квоту, впираючись на виконаній роботі 1930 року, і квоту, яка повинна бути виконана протягом 1931 року. Зроблено постійне змагання побільшити роботу несення вістки о царстві для людей на славу Божого ім'я. В той час показалось, що учасників в Спомині і конвенціях було багато більше чим тих, що брали живу участь в службі, і вони з представлені яко “стоячі увесь день без діла”, і до котрих Господь поставив питання “Чого тут стоїте ... без діла?” (Маттея 20:6) Їм звернено увагу на їх безчинність. Направду Господь кермував своєю роботою тоді тим, що з грудні 1930 року був висланий *Бюлетень* до кожного передплатника *Вартової Башти*, і по кільканадцять чисел екстра до директорів служби, подаючи нарис організації і роботи служби на 1931 рік. Ось так сі факти, котрі Господь спричинив, пасують до сеї години приповіді.

14 Ті, що стояли без діла, відповіли: “Бо ніхто не найняв нас”. Сатана й його знаряд “лукавий слуга” еще тоді не спонукав сих безчинних противитися Господній роботі свідокства. Се було 15 вересня (1930 року), що через *Вартову Башту* Господні помазані люди перший раз пізнали, хто є “чоловік гріха”. Видання Товариства далше звертали увагу на збільшаючіся нагоди до служби, і від того часу многі інші увійшли до служби. Ось так Господь привів в угоду о царство і в свою службу много інших одиниць. Робота так побільшалась, що в грудні 1930 року 150 радіо-станцій зачали голосити вість царства через електричні рекорди, і також робота від дому до дому з літературою для людей вельми побільшилась. В році 1930–1931 у Сполучених Державах і інших підчинених місцях пересічне число піонерів і помічників виносило 2,272 робітників місячно, котрі регулярно присилали свій рапорт до виноградника. При кінці 1930 року люди Єгови почали розуміти, що оправдання Єгового ім'я се найважніша річ, і на се зроблено натиск у виданні *Пророцтва і Світла* і в книжці *Оправдання*. Ті, що увійшли до служби в “одинадцятій годині” заледви чи могли мати на думці плату або нагороду, тому що вони увійшли “працювати у винограднику” щоби мати часть в оправданні ім'я Єгови.

ДЕНЬ ПЛАТИ

15 Ось так добре знані факти, котрі перейшли від 1919 до 1931 року, як раз пасують до години дня згаданих у приповіді. Закон Єгови вимагав, що робітники мали отримати свою плату при кінці дня. (3 Мойсея 19:13) Той господар, розуміється, поступав після свого власного закону; для того в приповіді далше сказано: “Як же настав вечір, рече пан виноградника доморядникові своєму: Поклич робітників, та роздай їм нагороду, почавши від останніх аж до первих”. (Маттея 20:8) Виплата робітникам

при кінці дня не значить, що робота у винограднику скінчилась. а радше се показує, що хто прийняв плату з радістю і оцінив її, тому Господь призначить роботу докінчення свідчення від того часу аж до Армагедону.

16 Денарий представляє цінну річ прийняту з рук господаря Єгови, яко плату або нагороду, а не яко зароблену плату, котрої можна б правильно домагатись. Що найменше се правило відноситься до тих, що працювали протягом “одинацяті години”; але все, що було заплачено, було ласкавим дарунком із рук великого Господаря для тих, що виконували роботу у винограднику. Сю плату або винагороду робітники отримали під час їх побуту на землі, а не тоді, коли вони підуть до неба. Винагорода є заплачена в певнім часі під час їх активності, коли вони приносять овочі царства. Всі, що є активно заняті в службі Господа при кінці спеціального періоду отримали ту саму плату, а іменно, денария, без взгляду на се, як довго вони були заняті в службі Господній. Се є дальшим доказом, що вони не отримали своєї плати за принесену якусь користь Господеві, але що вони отримали се як пам’ятку доброти від Єгови, і се показує близьку звязь сотворіння або робітника до Великого Господаря. Закон Єгови не лише вимагав, що робітник мав отримати свою плату при кінці робочого дня, але й вимагав рівного трактовання всіх: “Не потуратимете вбогому, і не вважатимеш на особу багатого”. (3 Мойсея 19:15) У Господнім винограднику, як се показують факти, робітники займають різні позиції, як чиновники, післанці, бесідники, учителі, організатори, піонери, помічники, зборові робітники, і многі інші, котрі, задля обставин над котрими вони не мають контролю, можуть лише кілька годин бути даняті в службі кожного дня. Многі зі зборових робітників, будучи змушені віддати більшість їх часу на службу, щоби постаратись о річи приличні й чесні для себе і своєї родини, можуть віддати лише кілька годин протягом тижня для дійсної служби у винограднику. Тепер же після Божественного правила, коли прийшов час виплати, то кождий у службі без взгляду на позицію в винограднику, мусів бути трактований однаково. Будучи всі трактовані однаково і маючи відповідний стан серця й оцінення, вони можуть всі радуватися разом. “І приймає жнець плату, й збирає овоч у життє вічне, щоб і хто сіє радувався, і хто жне”. (Йоана 4:36) “Хто садить і хто поливає, сі одно, кождий же прийме нагороду свою по своїм труді”. (1 Коринтян 3:8,9) Єгова доглядає, щоби всі були трактовані справедливо й безсторонно. Що ж тоді показує, що Єгова дав або заплатив однаково всім без сторонності?

“НОВЕ ІМ’Я”

17 Факти в сповненню пророчої приповіді показують, що “рано в ранці” відноситься до року 1919 по Христі, коли настав початок роботи Єлисея по приході царя до храму. Рахуючи годину за рік, як

се показують повніші факти, і що попирають Писання, то “вечір” або кінець дванадцяті години (Маттея 20:8), про котрий то період згадується в приповіді, прийшов до закінчення в 1931 році. Приповідь показує, що той вечір зазначує час, коли Єгова виразив свій суд на своїх доморядників і котрий то вирок був даний через Його уповаженого чиновника, Ісуса Христа, котрий після приповіді, є слугою. Сей суд Господень відноситься головню до дому Божого. (1 Петра 4:17) Коли прийшла повня часу Господь виноградника, себто, властитель “виноградника червоного вина”, котрим є Єгова, дав приказ, що мало бути зроблено. Се попирають Писання, “Голова ж Христу—Бог”, показуючи, що Бог дає прикази своєму головному Чиновникові, Ісусу Христу. (1 Коринтян 11:3) Єгова не ділає прямо з Екзекутивним Чиновником і назирателем над виноградником. Ісус Христос є великий Екзекутивний Чиновник в храмі, котрий тепер виконує прикази Єгови. Для того Єгова сказав до Христа: “Поклич робітників”. Прийшов час дати їм заплату.

18 Робітники все радуються, коли прийде час плати, і хто виконував роботу чесно, той є веселий і благословить своїх співробітників. Один день праці був виконаний, і тепер вони мають отримати їх плату і мати час торжественности і тоді зачнуть інший день із ще більшою ревністю в роботі. Такий мав би бути природний напрям взятий робітниками, котрі оцінюють їх позиції. Так і сталося з робітниками у Господнім винограднику в 1931 році. Тоді прийшов час особистої радості, тому що Господь виноградника виплачував своїм робітникам. Та робота не устала тут, але, противно, се додало ревності робітникам; і в наступаючій році, т. є., 1932, пересічне число піонерів і помічників в Сполучених Державах і в інших залежних місця збільшилося до 2,792, і показала більша ревність у кождім відділі служби по цілій землі. Останок у всіх краях приложив більше старання, і робота задалась в більше систематичний і гармонійний спосіб.

19 В послушенстві до приказів Господаря, робітники були скликані разом через Ісуса Христа, слугу. Вони були скликані на найбільше живу конвенцію Божих людей, як яку коли хто бачив у теперішнім часі. Ся конвенція відбулась в Колумбус, Огайо, в липню 1931 року. Божі люди були зібрані там не знаючи, розуміється, що мало відбутись там, але вони вірували, що Господь мав якісь спеціальні благословенства для тих, що люблять Його і котрі служили Йому радісно. Господь скликав робітників разом, щоби рішити, як вони розуміли умовини їх угоди з Єговою о царство і чи вони були задоволені й вдячні за їх привилей у службі, і чи вони були задоволені з провізії зробленої для них. Господь установив конвенцію і без сумніву ужив своїх ангелів, щоби вони скликали робітників разом. Многі робітники у винограднику, розуміється, були змушені остатися в їх домі, але й вони мали участь у конвенції, бо що там взяло місце, се було передано й іншим по цілім світі. Газетка *Післанець*, що була видана

протягом конвенції, дала загальний погляд роботи організації у кожній частині землі і також загальні чинності конвенції, що було розіслано по всіх частинах землі, де лише покликані люди Єговою були уживані як Його свідки. Се було загальне зібрання робітників у винограднику Єгови.

20 Приповідь показує, що плата робітникам мусіла бути дана коли вони ще були на землі, а не коли вони прийдуть до кінця своєї подорожі й підуть до неба. У небі вже не буде нарікання, а в приповіді показано, що під час виплати декотрі миркали й нарікали. Ся плата не могла бути із матеріальних земних річей, як наприклад гроші або домів або що має силу купити матеріальні речі на землі. Се була духовна нагорода, котра мала дивну вартість для тих, що були в угоді з Єговою, і котра то заплата може бути приписана до їх рахунку на землі яко маючи участь в оправданні ім'я Єгови. На тій конвенції 26 липня 1931 року була внесена й ухвалена, і опісля передана й ухвалена через збори Єговових людей по цілм світі резолюція, котра тепер видається бути творцем епохи в історії церкви. Без сумніву Господь ужив своїх ангелів і кермував приготуванням і представленням тієї резолюції, і всі, що мали духа Господнього, радо прийняли її умовини. Та резолюція, прийнята серед найбільшого ентузіазму для царства, між іншими речами містить сі слова:

ЩО, будучи куплені дорогоцінною кров'ю Ісуса Христа нашого Господа й Відкупителя, оправдані й народжені Богом Єговою й покликані до Його царства, ми без жадного сумніву заявляємо наше цілковите підданство і посвяту до Бога Єгови й Його царства; що ми є слуги Бога Єгови, котрим припоручено виконувати роботу в Його ім'я, і, в послушенстві до Його приказів, доручувати свідоцтво Ісуса Христа, і повідомити людей, що Єгова є правдивий і Всемогучий Бог; для того ми радісно обнімаємо й беремо ім'я, котре уста Господа Бога вповіли, і ми бажаємо бути знані й кликані ім'ям, а іменно, свідки Єгови. – *Вартова Башта*, 1931 рік, сторінка 273, англійське видання

21 Жадне сотворіння у світі не може отримати більшої плати чим отримати ім'я із уст Бога Єгови, котре то ім'я показує близьку й довірочну зв'язь між Єговою і Його вірними людьми. Ніколи перед тим Він не дав такої плати своїм сотворінням, і ніколи Він не дасть її іншим, лише вірним послідователям Ісуса Христа. Сим вірним робітникам у своїм винограднику Він дасть нове ім'я і до них Він каже: “Я Єгова; се ім'я моє, і не поступлюся славою моєю кому іншому”. – Ісаї 42:8, *А. П. В.*

22 Ось так Його люди є названі Його ім'ям і оружені й післані від того часу яко урядові представителі Господа Бога й яко Його свідки, щоби оголосити, що Єгова є єдиний правдивий Бог, що Його син Ісус Христос є царем, і що царство прийшло й є одинокою надією для роду людського. До таких Єгова каже: “Ви свідки у мене, що я – Бог”. (Ісаї 43:12) Тоді Сион був збудований, Його діти народилися, “і шатро його побільшилось”. Естер і Рут кляса була введена в громаду Єговових людей яко чле-

ни Його слуги кляси, і тоді прийшов час, коли всі ці вірні робітники мали бути відкриті як “люди прибрані” Бога Єгови. Згідно із сим заключенням пророк Єгови писав: “Не вмовкну я ради Сиона, не втихну задля Єрусалиму, аж докіль, як світло, заблісне справедливість його, а спасення його – як горючий світильник. І побачать народи справедливість твою й усі царі – славу твою, і дадуть тобі нове ім'я, яке уста Господні наречуть”. – Ісаї 62:1,2

23 Се пророцтво відносно нового ім'я не могло відноситися до часу, коли вірні будуть забрані до неба, але мусіло сповнитися під час побуту вірних на землі яко представителі Єгови й Його царства. Народи землі не будуть могли бачити чести, якою Єгова обдарить своїх свідків по забранню їх з землі до неба; а се пророцтво показує, що на сих свідків гляділи народи землі. Ці робітники не були післані на поле працювати, щоби дістати робітників до неба, але щоби доказати їм і приготувати їх для спеціальної служби Єгови в проголошенню Його ім'я. Люди різних народностей землі мусять знати, що Єгова є Бог, і що Він має людей на землі, котрі є вірні й правдиві Йому і котрі затримують свою невинність взглядом Нього. Божий замір знищити народи з котрих складається організація Сатани, мусить бути оголошений. Він поклав на своїх вірних нове ім'я й їм дано честь йти й оголошувати присуди Єгови нім вони будуть виконані. Ніхто не бажає ім'я, яке Він дав своїм свідкам, хіба що він любить Бога. Інші соромляться носити ім'я Всевишнього. Се можна доказати фактом, що ті, що радуються бути знані як свідки Єгови, є предметом наруги й погорди через тих, що вдають за послідователів Христа, але в дійсності ними не є. Ісус Христос, яко “слуга” Єгови, виплачує нагороду й визнає їх перед Єговою, котрі не соромляться називатися Його ім'ям. “Хто бо посоромиться мене й моїх слів, того й Син чоловічий посоромиться, як прийде в славі своїй, і Отця, і святих ангелів”. (Луки 9:26) Лише ті, що люблять владителя виноградника будуть цілковито задоволені отриманою платою і радувалися отримавши її. Такі радісно взяли ім'я Єгови й несуть овочі царства як свідоцтво для Його ім'я.

24 Під час виплати робітникам, котрі працювали у винограднику, ці робітники автоматично розділилися на дві групи, одна група або громада була радісна, а друга група або громада, що нарікала й миркала. При виплаченню платні робітникам було відкрито хто був самолюбний, а хто несамлюбний, і сих несамлюбних Господь даліше уживає для свого ім'я, щоби люди землі могли бачити, що Він має свідків, котрі затримують їх невинність взглядом Нього. Покликання робітників в сім назначенім часі й виплачення їм їх нагороди зазначає час спеціальної проби на всіх тих, що відповіли на поклик до царства і котрі були післані працювати до виноградника; і се заключення є вповні поперте Писанням і фактами, які наступлять.

(Дальше буде)

ЙОГО ІМ'Я

(Переложено з англійської Вартової Башти з 1 марта, 1934 року)

“Благословенне імя Господа від нині по віки вічні”. – Псальма 113:2, А. П. В.

ЧАСТЬ 1

ІМ'Я Єгови було возвеличене через усі розумні ім'я, що є найважнішою річчю. Для цієї причини сотворіння. Всі знали й тішилися Його світлою й доброю славою. Всі знали, що Єгова був і є жерелом життя і що Він є несамолюбний Датель всякого доброго й совершенного дару. Такий то красний й щасливий стан існував у цілім всесвіті аж поки беззаконня не знайшло місця в серці сотворіння, котре Єгова зробив сторожом над частю своєї організації. Забажавши загарбати те, що до нього не належало, Люцифер вивисив себе, опрокинув Всевишнього, і отримав титул Сатана, і Бог назначив час для істновання Сатани, при кінці котрого то часу лукавому прийде кінець. (Єремії 51:13) Через многі століття ім'я Єгови було зневажене, знеславлене й обчернене Сатаною й množеством його злих ангелів і злих людей. Та переломова хвиля прийшла, і від сього часу по віки вічні ім'я Єгови буде шановане. Лукаві погинуть, і всі, що отримають вічне життя мусять знати, чтити й слухати і радісно служити Тому, котрого ім'я єдиного є Єгова. Його світла й чесна слава мусить знайти місце в умах кожного сотворіння, що жис. Він взяв з між народів землі людей для свого ім'я, і сим людям дано привилей проповідувати Його велике й величне імя.

2 Століття тому назад Бог зачав звертати увагу упавшим людям на своє ім'я. Він відкрив Мойсейові своє ім'я Єгова; і тоді Єгова пішов до Єгипту, щоби “відкупити для себе людей і зробити собі ім'я”. (2 Самуїла 7:23) Бог не явився в Єгипті тілесно, але післяв Мойсея як свого слугу, і сим чином Єгова явився там через свого представителя. Єгипет був типом на світ, а фараон, його володар, був прообразом на Сатану, бога сього лукавого світа. Мойсей був типом на Ісуса Христа, великого Пророка й Слугу, через котрого Єгова відкупив людей для себе й поставив ім'я Всевишнього у властивім місці в умі всіх розумних сотворінь.

3 У своїм часі Єгова спричинить, що всі Його сотворіння будуть знати Його ім'я і його значіння й будуть пам'ятати час, коли Він перший раз відкрив своє ім'я Єгова чоловікові; і той памятий час датується від часу, коли Він пішов до Єгипту. Спомин зазначає день або певний час, коли то якесь велике діло стає dokonane і котре опісля має бути все в пам'яті. Між великими річами dokonаними Єговою через Мойсея були сі: Одкриття Його ім'я, установлення закон угоди, знищення організації фараона і визволення ізраїльтянів з неволі тієї гноблючої організації. Найвисша точка сих великих подій було заколєння пасхального агня, тому що се вказувало на Того, кого Бог назначив на оправдателя свого великого й святого ім'я. Всі річи виконані в Єгипті чоловіком яко Божим представителем й слугою були випадкові до оправдання Єгового

Ісуса сказав до Мойсея: “Се імя моє на віки, і се моя пам'ять від роду та й до роду”. (2 Мойсея 3:15) Тому, що заколєння й їдження пасхального агня указувало на Ісуса, оправдателя, Єгова сказав до Мойсея: “І буде вам день сей про спомин, і святкуватимете свято Господеві; як установу вічну, святкуватимете в родах ваших”. (2 Мойсея 12:14) Коли прийшов час на сповнення типу через смерть Ісуса Христа, тоді Він сказав до своїх учеників про хліб їсти: “Се єсть (представляє) тіло моє, що за вас дається. Се чиніть на мій спомин”. (Луки 22:19) Ісус розумів, що час мусів прийти, коли Його правдиві послідувателі мали зрозуміти, що Його вірність аж до смерті, і се, що Він умер за грішника, дасть не лише викупну ціну за чоловіка, але також докаже Його відповідність на оправдання Єгового ім'я. Будучи так удосконалений, Ісус Христос стався “повік первосвященником” Єгови, і езекутором Сатани й його організації, і оправдателем Єгового ім'я й автором вічного спасення для всіх, що будуть послужні Йому. (Жидів 2:14; 5:6–10) Найбільшу річ яку треба пам'ятати, то се ім'я Єгови, і Павло дає натяк, що коли Ісус прийде до храму ся головна правда буде ясно зрозуміла. (1 Коринтян 11:26) Через брання участі в “вечері Господній”, аж до приходу Ісуса Христа до храму Єгови, Його вірні ученики показували Господню смерть; але тепер сі вірні одиниці зібрані Господом Ісусом до Нього, “пють з Ним плоди вина новим”, і всі радуються й славлять ім'я Єгови по віки. “Господи, ім'я твоє вічне; Господи; пам'ять твоя з роду в рід”. – Псальма 135:13

ЗАКОН–УГОДА І НОВА

4 Бог Єгова зробив закон угоду через Мойсея jako посередника для ізраїльтянів в Єгипті, в часі заколєння пасхального агня. Установлення закон угоди взяло місце в часі Пятидесятниці або пятдесят днів по тім, як ізраїльтяни були виведені з Єгипту й прийшли до гори Синая (гори Горєб). (2 Мойсея 19:1) Зроблення нової угоди було назначене через смерть Ісуса, позатипічного пасхального агня, на чотирнадцятий день Нісана 33 року по (народженні) Христа. Установлення нової угоди було зазначено через виляття святого духа “на всяке тіло”. (Йоїла 2:28,29; Дії ап. 2: 16–18) “Господня вечера”, як спомин Його смерті, установлена 33 року по Христі, і через століття обходжена Його вірними послідувателями, звертає увагу на зроблення нового завіту або нової угоди й тримає се в пам'яті. “Се бо єсть кров моя нового завіту, що за многих проливається на оставленне гріхів”. (Маттея 26:28) “Так само (взяв) й чашу по вечері глаголючи: Ся чаша єсть

єсть новий завіт у крові моїй; се робить, скільки раз п'єте, на спомин мій". – 1 Коринтян 11:25

5 По 1919 році, а головню від 1922 року, аж свідки Єгови заберуться з землі, то "Господня вечера" не лише звертає увагу на смерть Ісуса як Відкупителя й Оправдателя, але також указує на установлення нової угоди, котра то угода ділає на оправдання Єгового ім'я.

ЗМОВА

6 Сатана й всі його земні представителі, означуючи фараона й його послужних горожанів, змовилися знищити ізраїльтянів і сим чином перешкодити їм статися народом. (2 Мойсея 1:15,16; 2:23,24) Бог почув крик ізраїльтянів і зробив закон угоду яко запевнення в прообразі, що Єгова, ради свого ім'я, визволить ізраїльтянів і схоронить їх. В сім була заключена угода з Авраамом, тому що Єгова дав своє слово, що Він виведе насіння; і тепер Єгова пошанував свою угоду з Авраамом. – 2 Мойсея 2:24,25; 6:4,5

7 В часі роблення нової угоди Сатана і його орда, включаючи його земних священників й духовенство, змовилися знищити Ісуса. (Маттея 21:38) У виконанню цієї змови Ісус, позатипічний агнець Божий, був заколений, але Єгова схоронив тих, з котрими та нова угода була зроблена. (Йоана 17:11–15; Филиппян 2:9–11) При установленні нової угоди Сатана й його орда, включаючи його римо-католицьку гієрархію й інших релігійоністів, зробили знов заговор щоби вбити тих, що вірно прославляють ім'я Єгови й сим чином "відтяти їх бути народом святим", і вони виконували й тепер виконують явні діла яко в сповнення цієї лукавої змови. (Псалма 83:1–18; 1 Петра 2:9,10; Захарії 13:7–9) Єгова схоронив своїх вірних і захованих, що зробили угоду з Ним, тому що вони знаходяться в тіні Його крил і були вибрані для цієї цілі; і если вони будуть вірні, вони будуть заховані на віки. – Псалма 91:1–4; 145:20; Ісаї 54:17; 42:6,7

ШМСТА

8 Єгова висказав свою пімсту проти організації Сатани через заколення єгипетських первенців в часі, коли пасхальний агнець був заколений. При смерті Ісуса, позатипічного пасхального агня, первенці позатипічного Єгипту, себто, сього світа, не повмирали. Причина сього тепер ясна і показує, що час скоро приближається, коли первенці позатипічного Єгипту мусять умерти. Як кров пасхального агня, котрою були покроплені одвірки домів в Єгипті, означувала життя й охорону для тих, що осталися всередині дому і під охороною крові-знаку, так і ті, що вповають на дорогоцінну кров Ісуса Христа, і котрі були в новій угоді й лишилися в ній, мають се додаткове запевнення життя й охорони; отже "Господня вечера", яку обходили (вірні) через століття, указувала на "Господню смерть аж Він прийде", і була запевненням їх охорони. Однак тепер Господь вже прийшов, і Його пролита кров до

певного степеня говорить, що се день пімсти Єгови й знищення сатанських первенців сього світа. Се день Божої пімсти; отже всі, що властиво обходять сю Господню вечеру, тепер мусять показати їх згідність через проголошення дня пімсти нашого Бога проти первенців ворога, котрі не знаходяться під охороною крові. Се мусить бути зроблено яко сповнення Богом даного приказу: "Проповідувати рік примирення Господнього й день пімсти Бога нашого, потішити всіх засумованих". (Ісаї 61:2) Як Арон промовляв за Мойсея (котрий був типом на Ісуса Христа) в проголошенні пімсти проти фараона й його організації, так і тепер ті, що в угоді з Ісусом Христом, мусять також проголошувати гнів Божий проти первенців Сатани й всієї його організації, тому що вони (вірні) мають "свідчення Ісуса Христа" й хоронять заповіді Божі. (2 Мойсея 4:22,23; Одкриття 12:17) Ті, що беруть участь у вечері спомину і тоді відмовляються бути послужні приказам, щоби бути свідками для Єгови, сі беруть той спомин недостойно: "Хто бо їсть і п'є недостойно, суд собі їсть і п'є, нерозсуджуючи про тіло Господнє". – 1 Коринтян 11:29

ПАСТИРІ

9 Єгиптяни ненавиділи пастирів і відмовилися їсти з євреями задля цієї причини, що се було гидотою для єгиптян. (1 Мойсея 43:32; 46:34) Коли прийшов Єговів час зробити собі ім'я в Єгипті, Він післав пастуха там, щоб він доручив Його свідоцтво, випровадив людей з Єгипту і послужив як посередник закон угоди. Сатана й його земна орда ненавидять слуг Бога Єгови, котрі приносять Божественну поживу для Його стада і сим чином служать Йому як підпастирі, котра то ненависть є головню показана в теперішнім часі. В часі зроблення закон угоди і також в часі установлення її, Бог Єгова післав "доброго пастира". "головного пастира", Ісуса Христа, котрого Сатана і всі його земні священники, духовенство й послідователі зненавиділи й всіх тих, котрим Ісус Христос припоручив роботу несення Божественної поживи для людей, котрі є голодні праведности. (Йоана 10:11; 1 Петра 5:2–4) Се є дальший доказ, що ті, що знаходяться в храмі з Ісусом Христом, мусять нести й несуть овочі царства, себто, життя-даючи правди з Божого слова для тих у світі, що мають уха до слухання, і в той самий час проголошують Божу пімсту проти ворога й його організації, і такі вірні є переслідувані й зненавиджені через Сатану й його слуг. Римо-католицька гієрархія й подібні їй тепер показують свою злобу й ненависть проти свідків Єгови, тому що сі свідки чтять ім'я Бога Єгови й Господа Ісуса Христа. – Йоана 15:19–23

10 Пастух Мойсей був в той час на горі Горєб (Синай) коли Єгова покликав його на бік, звернувши йому увагу через горючий корч і там Він промовив до нього і приказав Мойсейові йти до Єгипту й доручити Боже свідоцтво фараонові. Се було на тій горі й в тім самім часі, що Єгова, відносячися до установлення закон угоди, сказав до Мойсея: "Та ж я

буду з тобою, і се тобі знамення, що сам я тебе послав. Як виведеш люди мої з Єгипту, помолитесь (служитимете, англ. переклад) ви Богу під горою сією". (2 Мойсея 3:12) Єгова зробив нову угоду при смерті Ісуса, і тепер Він відкриває своїм вірним в храмі, що та нова угода є установлена при горі Сион, де Ісус зібрав 144,000 послідователів Ісуса Христа до себе. (Одкриття 14:1–3) Вірний останок тепер обходить Господню вечерю при горі Сион, себто, в організації Бога Єгови, радуючися установленням нової угоди, і вони даліше проголошують ім'я Єгови. – Жидів 12:22–25

ЗЕМЛЯ

11 Божа угода з Авраамом се обітниця без застереження, і котра то обітниця є невідкликана, що Єгова введе свій замір у життя відносно благословення всіх родів землі через своє насіння. Сатана через довгий час був богом або володарем землі, але тепер замір Єгови є, що володіння Сатани мусить на віки скінчитися, і що Єгова перебрав землю й всю її повноту до себе й передав її своємулюбому синові. До Авраама Єгова сказав: "Бо всю землю, що ти вбачаєш, тобі оддам, і потомкам твоїм навіки". (1 Мойсея 13:15) В сих пророчих словах до Авраама, висказаних Єговою, Авраам представляв Бога, а згадане потомство відноситься до Його Христа. (Галат 3:16–29) Тепер Той, що має власть володіти, прийшов, і Бог Єгова установив Його, Ісуса Христа, на престолі, й Він зачав своє царювання. (Езекиїла 21,27; Псалма 2:6; 110:2) Єгова тепер цілковито й навіки відбере від Сатани й його орди кождо частку землі і цілковито сповнить своє слово, котре Він промовив до своголюбого Сина, Потомка, а іменно: "Проси в мене, й дам тобі народи в насліддє, а кінці світа у владіннє. Жезлом залізним розібеш їх, як череповину поторошиш їх". (Псалма 2:8,9) Отже Ісус Христос є правильний властитель всієї землі.

12 Нема підстави в святому Писанні на заключення, що чоловік Авраам і його потомки наслідять землю. Божа обітниця дана Абраамові сповнилась в меншій мірі і в типічний спосіб, але повній мірі на тих, що належать до організації Єгови. Земля належить до Єгови, і вся повнота її. (Псалма 24:1) Царювання над землею належить тепер до Ісуса Христа, Насіння Авраама, котрий має власть володіти, тому що Єгова дав Йому її. Ісус Христос є наслідником всіх річей Єгови, і ті, що належать до Його царської родини, є співнаслідниками з Ним. (Римлян 8:16,17) Коли Бог сказав до Авраама, "я дам тобі й твоєму насінню сю землю", то се значить, що Авраамові була дана земля в типі, а Його насіння, Христос, буде посідати її на віки. Відносно своїх вірних і послужних послідователів Ісус Христос сказав: "Блаженні тихі, бо такі осягнуть землю". (Маттея 5:5) В 1914 році Єгова дав Ісусові цілу землю й право царювати над нею. Пізніше Ісус зібрав до себе вірних і привів їх до храму, і ті з останка, що будуть даліше вірні аж до кінця, будуть співучасниками в сім великим й чудовім дарі. Ісус Христос є тепер у

храмі в царстві з своїми послідователями, і спевністю, що се час радости, представлений через "пиття вина новим з Ним в царстві Його Отця". Отже Єгова сповнив свою обітницю вповні, що Він дасть землю насінню Авраама, т. є., Ісусу Христу, і "покірним" згаданим Господом, котрі наслідять землю, будучи покірними й послужними, себто вірні члени Його тіла, сі наслідять землю з Ним навіки

13 Ані нема жадної підстави в святому Писанні заключати, що Авраам й інші старі угодники будуть перемінені з людської природи на духову, як ми колись думали. Писання ясно заявляють, що їх позиція буде яко "князі по цілій землі", себто, вони будуть видимими володарями землі і прямими представителями Христа котрому Бог дав землю в насліддє, і яко такі князі, вони будуть володіти в праведності під керівництвом Христа. (Псалма 2: 6–8; Ісаї 32:1) Вірний останок тепер навчений Богом Єговою, бачить, що царство прийшло, що справедливість на землі вскорі буде вповні установлена, і все се становить оправдання Єгового ім'я, і для того сі вірні радуються й співають хвалення Єгови і проголошують про Його великі діла між людьми. Стрітня вірного останка із сими новими князями землі буде великою радістю, і вони виглядають сього з радісним предчуттям.

ЗГІДНІСТЬ

14 Если кровю нового завіта вже кроплено і та угода установлена, тоді виходить, що Єгова вже випровадив і об'явив тих, про котрих говорить як "люди для Його ймя", і що Він вже дав їм "нове ймя"; і нікого іншого лише своїх завітуючих людей Бог наділяє сією честю. Такі вірні члени останка на землі є тепер співучасниками "Господньої вечері" на горі Сион, пють те вино новим із головним членом того царського дому, тому що вони мають Його запрошення й ввійшли в радість Господню. (Маттея 25:1) Тепер вони мусять ділати й говорити достойно з їх вибранням як люди для Єгового ім'я; інакше вони не ділають в гармонії з тим, що вони пють те вино новим, котре є символом крові нового завіта. Тепер вони мусять проповідувати ім'я Бога Єгови й Його царство. Се не є на власний розсуд, але абсолютний приказ.

15 Не було б се на місці просити світських властей о позволення проповідувати євангелію Божого царства, так як не було на місці для Мойсея і Арона просити фараона о позволення поклонятися Богу. "Після сього ввійшов Мойсей із Ароном до фараона та й промовили йому: Так рече Господь, Бог Ізраїлів: Відпусти люди мої, щоб сотворили свято мені в степу". (2 Мойсея 5:1) Подібну вість Мойсей й Арон доручили фараонові й іншого разу. (2 Мойсея 7:16; 8:1; 9:1) Се однак не була просьба, щоби фараон і його урядники дали позволення поклонятися або служити Єгові, але се було домагання по приказу Єгови, щоби фараон і його урядники перестали перешкаджати вибраним людям Божим в їх змаганню свобідно поклонятися й служити Єгові. Так і те-

пер люди взяті для ім'я Єгови, т. є., останок, є вислани Єговою і дано їм приказ нести свідоцтво перед володарів, і се цілковито не було б на місці для них питати володарів, чи вони дозволять проповідувати євангелію, але се їх діло домагатися, щоби Сатана й його представителі перестали перешкаджати свідкам Єгови в доручуванні євангелії Його царства.

16 Фараон не лише був повідомлений о Божім замірі, але йому дано досить часу й нагоди, щоби він показав себе як Божий ворог через “одягнення в одержу” і показуючи себе, на котрій стороні він стояв. Його повідомлено й дано йому пересторогу про те, що Бог зробить, если він далше буде перешкаджати Його людям, та помимо сього повідомлення й перестороги він далше затверджував своє серце: “І рече Господь Мойсейові: Закаменіло серце фараонове; не схотів одпустити людей”. (2 Мойсея 7:14) Тепер земним представителям Сатани дано повну пересторогу, час і нагоду взяти на себе одержу тожності, нім Єгова виступить проти них. Про Всевишність Єгови мусять бути повідомлені володарі, і Його свідки мусять голосити про Всевишність Бога й про величність Його ім'я по цілій землі. (2 Мойсея 9:16) Отже се не є вгодно перед Богом Єговою, щоб хтось просив о позволення в позатипічного фараона й його урядників, щоб він міг йти й проповідувати євангелію. Тому, що се Бог дав приказ давати сю пересторогу, отже слуги Єгови мусять бути послужні Його приказам.

17 Мойсейова палиця сталась гадюкою коли була кинута перед фараона і символічно представляла горе, яке мало впасти на фараона й його організацію, вершок чого було знищення первенців Єгипту й фараонового війська в Червонім морі. В 1918 році Господь Ісус прийшов до храму чинити суд, котру то високу позицію Єгова приписав Йому. Там Він явився як особливий представитель Єгови одягнений у всяку силу й владу; отже в той час зачалось сповнення пророчого виразу: “Єгова – в храмі своєму святому; нехай вся земля мовчить перед ним”. (Аввакума 2:20, *А. П. В.*) Палиця в руці позатипічного Мойсея се символ влади й сили, яку Єгова вповні надав Ісусу Христу і котру Він уживає для виконання замірів Єгови. (Гляди *Вартову Башту*, 1933 рік, сторона 92 і наведені тексти там) Тепер проголошення володарям світа, що Ісус Христос, великий Суддя, прийшов до храму чинити суд, є пересторогою для всіх таких, що Бог покарає своїх ворогів через цілковите знищення сього світа в Армагедоні. Палиця Мойсея була вжита для викликання десять пораз на Єгипет, включаючи і смерть первенців. В сім чині Мойсей був типом на Ісуса Христа, а Арон представляв членів тіла Христового, котрим припоручено “свідоцтво Ісуса Христа” і котрі доручують те свідоцтво. Простягнута палиця символічно говорить, що се виконано властю й по приказу Бога Єгови. Сі пораз на Єгипет становили повідомлення й остерогу, що Бог замірив виконати свій гнів проти всіх тих, що противляться Йому у виконанні Його замірів. Девять із сих пораз пе-

рейшли перед установленням пасхи. Заколення пасхального агня й установлення першої пасхи було сполучене з десятою поразою. Писання напевно доказують, що вираз Божого гніву проти позатипічного Єгипту взяв місце по тім, як Господь прийшов до храму чинити суд, і се також ясно, що ті десять пораз позатипічно сповнялись на світі Сатани по тім, як Господь явиться в храмі в цілі суду, і що ті поразки мають позатипічні сповнення нім настане цілковите вираження Божої пімсти проти організації Сатани. Если се заключення добре, тоді спомин смерті нашого Господа Ісуса Христа, позатипічного пасхального агня, означає більше чим Божі люди до тепер розуміли.

18 Певним є, що ми тепер жиємо в останніх днях, про що апостол Павло писав: “Се ж відай, що в послідні дні настануть времена люті”. (2 Тимотея 3:1) Се – час, в котрім “чоловік гріха”, “син погибелі” є об'явлений. Духовенство взагалі, а особливо римокатолицька гієрархія і інші, з котрих складається “чоловік гріха”, є описані апостолом у 2 Тимотея 3:2–9. Сі одиниці хотя й називають себе представителями Бога й Його царства, насильно противляться царству й переслідують тих, котрих Єгова вибрав собі яко людей для свого ім'я й котрі доручують свідоцтво Ісуса Христа. Сі противники Єгови мали всяку нагоду почути о правді, але вони відмовилися вчитися й звернути увагу на правду; отже вони беруть на себе одержу Баала і сим дають себе пізнати ясно як вороги Божі, про котрих апостол пророчо писав: “Що завсіди вчаться, та й ніколи до зрозуміння правди прийти не можуть. Як Янній та Ямврій противились Мойсейові, так само й сі противляться правді, люди попсованого розуму, нетямуші в вірі. Та не поступають вони далі; безумство бо їх явлене буде всім, як і тих було”. (2 Тимотея 3:7–9) Як се тепер виглядає для посвячених Господеві, то ті десять пораз на Єгипет були пророчими. Если сі поразки, або навіть часть із них мали позатипічне сповнення, то чи не можемо сподіватися, що Господь покаже своїм вірним значіння їх? (Ісаї 42:9) Застановлення над сими десятьма поразками в Єгипті зі спомином смерті Господа Ісуса Христа тепер здається є дуже на місці.

ПОРАЗИ

19 Єгова говорить про ті поразки післані на Єгипет як про “дива” і “ознаки”. (2 Мойсея 3:20; 8:23; 10: 1) “Я ж ізроблю запеклим серце фараонове, і намножу знамення мої і дива мої в єгипецькій землі”. (2 Мойсея 7:3) “Як явив ознаки свої в Єгипті і чудеса свої на полях Зоан”. (Псальма 78:43) Се не значить, що позатипічне сповнення сих ознак і чудів або пораз возьме місце в таким самим часі або порядку, як вони ставалися в прообразі. Вони різняються щодо часу від сімох останніх пораз, про котрі описується в шістнадцятій голові Одкриття, з виїмком одної останньої поразки. Бачучи, що Писання були написані наперед для інструкції, запевнення і потіхи останка, можна розумно сподіватися, що ті ознаки й дива бу-

дуть відомі для останка на землі.

20 Одна із причин, чому Єгова дозволив Сатані остатися й далі продовжати свою нікчемну роботу протягом всіх сих минувших століть є зазначено через Нього, “щоби ім’я моє проповідано по всій землі”. (2 Мойсея 9:16) Проголошення ім’я Єгови по всій землі взяло місце при кінці світа; і потім, як Господь Ісус прийшов до храму, Бог уживає для сього своїх людей, що були взяті для Його імені, так як Він уживав Мойсея й Аарона в Єгипті: “Післав він Мойсея, слугу свого, Аарона, що вибрав собі його. Вони творили між ними знамена його й чудеса в землі Хамовій”. (Псальма 105:26,27) Так і позатипічний Мойсей і Арон становлять слугу Єгови, котрому Єгова припоручив нести Його вість до світа. Ісус Христос є Головою того слуги, котрий був представлений через Мойсея, а знов Арон представляв членів Його тіла, включаючи останок. Єгова говорить про своїх свідків, пристосовуючи свої слова до “дня Господнього”, як про “жертівник Господеві й пам’ятник посеред границь його”. Відносно сього Єгова також каже: “І буде він знаменом і свідоцтвом, що єгипецька земля під рукою в Господа Саваота”. (Ісаї 19:19,20) Час на сповнення сього пророцтва Ісаї прийшов в день, коли Бог доручує свідоцтво перше і тоді виражує свій гнів проти організації Сатани. Єгова вибрав собі вірних, духових ізраїльтянів, і зробив їх своїми свідками для проголошення свого ім’я на землі. Відносно сього пророцтво Єремії тепер говорить: “Ти, що творив знамення й чудеса потужною рукою й чудеса в Єгипті, та й по сей день твориш ув Ізраїлі і на всіх людях, й прославив своє ім’я по сей день; і на всіх людях, й прославив своє ім’я по сей день; ти вивів людей твоїх, Ізраїля, з землі єгипецької при знаменах й чудесах, потужною рукою й простягнутою правицею і при страсі великій”. – Єремії 32:20, 21

21 Написано є пророком Єгови: “Післав на них жар гніву свого, лютість і ярість і горе, юрбу ангелів нещастя”. (Псальма 78:49) Се типічно відноситься до пораз в Єгипті, і позаобразово сі “ангели нещастя” здається ясно відносяться до Господа Ісуса Христа і до вірного останка на землі, яко до членів Його тіла. Се заключення є в гармонії з іншими текстами святого Писання, коли ми пригадаємо собі, що слово “нещастя” не мусить означувати зла, але значить, що воно відноситься до недолі, горя й кари на злочинників. *Роттердам* переложив сей текст так: “Місія післанців нещастя”. Свідки Єгови тепер проголошують Його вість нещастя, горя й кари проти організації Сатани, видимої й невидимої. Се дає ключ до вирозуміння позатипічного сповнення десятих пораз на Єгипет і піддає думку, що Єгова уживає своїх свідків на землі відносно цієї справи.

22 Ті пораз, від першої до дев’ятої, указували на заявлення про найвисшість Єгови, і для того організація Єгови як і організація Сатани були відкриті. Десята пораз принесла увільнення людей Єгови із сатанської організації і їх визволення з Єгипту. Сі пораз були виконані перед фараоном, і сим чином

становлять повідомлення й остерогу йому, а позатипічне сповнення сих пораз мусить бути перед Сатаною і його організацією. Ми знаємо, що Єгова не є відвічальний за сю економічну депресію, горя й нещастя, які впали на людей світа, тому що в Його слові виразно сказано, що сі всі нещастя спричинив Сатана; отже перші дев’ять пораз на Єгипет не могли властиво відноситися до сих нещастя. Нещастя, про котрі згадується в Одкритті 12:12, не могли бути позатипічним сповненням. Вони мусять мати якесь символічне сповнення таке, як сім останніх пораз шістнадцятої голови Одкриття. Кожда така пораз є виразною вісткою нещастя, і сі вісти доручені в сім новочаснім часі проти організації Сатани гнівають, зворушують, поразують й предсказують упадок Сатани й його організації. Як ті пораз на Єгипет становили повідомлення і остерогу, так і позатипічне сповнення мусить бути повідомленням і остерогою.

ПОРАЗА ПЕРША

23 Єгова приказав Мойсейові виконати певні ознаки в Єгипті, перше перед ізраїльтянами, а потім перед фараоном в тій цілі, щоби дати переконуючий доказ, що Єгова – Бог, і що Мойсей був післанний до Єгипту яко Божий представитель. Трета із тих ознак виконана Мойсейом і Ароном перед фараоном становила першу поразу на Єгипет. Та ознака або чудо було перемінення води у кров. (Псальма 78:43,44; 105:29) Приказ Єгови даний Мойсейом відносно першої пораз є записаний в 2 Мойсея 7:14–25. Мойсей явившись перед фараоном був типом на Ісуса Христа, оправдателя імені Єгови. Та палиця, котру Мойсей підніс, представляла Божественну власть дану йому Єговою, і позатипічно представляла Божественну власть, яку Єгова дав Ісусові, і позатипічно представляє власть і силу Господа Ісуса Христа для викинення ворога й визволення Його людей, котра то власть надана Єговою. Активність Аарона з Мойсейом представляла позатипічне сповнення задачею свідоцтва через останка на землі, котрому припоручено свідоцтво Ісуса Христа, а се, що Арон уживав палиці показує, що сі свідки ділають під Божественним приказом. Бог приказав сповнити сей знак і чудо перед фараоном. “І вчинили так Мойсей та Арон, як заповідав їм Господь; і взявши Арон жезло в руку свою, ударив по воді річаній перед фараоном і перед його дворянами, і взялась уся вода річана кровю”. (2 Мойсея 7:20) Води ріки Нилі представляли торговельну част сатанської організації. Єгипет залежав від води Нилі яко средство для провадження його торгівлі: отже сі води були для єгиптян средством життя й утримання. Перемінення води в кров представляло смерть. Сатана заявив, що він зробив ріку Нилю для себе; розуміючи під сим, що вона належала до Нього. (Езекиїла 29:1–3) Люди світа й многи, що посвятилися Господеві, були спонукані вірувати, що торгівля була важна й konieczна для підтримання життя людства. Сими роками Божі завітуючі люди зрозуміли, що торгівля бу-

ла зорганізована й проваджена Сатаною як средство для контролі людей і відвернення їх від Бога Єгови. Сей знак або чудо було виконане перед ізраїльтянами, і се показує, що Божі завітуючі люди мусять перше зрозуміти значіння комерції, що се інституція Сатани, і се вони мусять заявити перед володарями й людьми, що торгівля становить цілковиту частку сатанської організації, котру він витворив для ошукання й гноблення людей і для виконання своєї кровавої й смертельної роботи. Перемінення води в кров представляло вість правди, котра голоситься в присутності видимих агентів Сатани як і невидимої частки його організації. В прообразі се було повідомленням і осторогою для фараона. В позаобразі се мусить бути повідомленням і осторогою для позатипічного фараона й його організації. Сповнення сього пророчого образу зачалось на конвенції Божих людей в Колумбус в липню 1924 року, в котрім то часі зроблено публічне заявлення, що торговельні великани, котрі є визначними членами еклезіястичних систем сього світа, і всі котрі є частку сатанської організації, становлять головних володарів або представителів Сатани на землі, що володіють і верховодять і гноблять людей. Тоді була прийнята й опісля широко розповсюджена резолюція так звана ОСКАРЖЕННЯ. Ся резолюція була рознесена по цілім “християнстві” в многих языках. В тій резолюції було заявлено й повідомлено володарів і людей, що організація Сатани се смертельноносна річ, і що надія людства лежить в царстві Божім. Се було повідомлення і остоорога для організації Сатани, що Божя ціль є виразити вповні свій гнів проти тієї лукавої організації і що се Він виконає у своїм часі. (Гляди *Варшаву Башту*, 1933 рік, сторона 105: *Світло*, том 1, англ. видання, сторона 122) Сі повідомлення й остоороги були дані пять років перед початком великої економічної депресії, котра продовжається аж до сьогодні. Від тоді свідки Єгови безперестанно звертають увагу володарям на факт, що Сатана є автором і сотворителем комерції, котрий уживав звірського правління над людьми, і що принесло велику зневагу на Боже святе ім'я, і що те правління буде знищене для оправдання Єгового ім'я. Се свідоцтво, котре давали безперестанно свідки Єгови, і докази наведені з святого Писання як поперття того ж, становили і ще дальше становлять велику поразу на організацію Сатани. Його видимі представителі не мають жадної відповіді на сі указані правди, і чуючи се, вони терплять муки.

24 Як води ріки були перемінені в кров, приносячи смерть, так і в минувших кількох роках люди довідалися, що комерція, замість приносити їм життя й щастя, то се велика система гноблення, котра приносить їм много терпіння й смерть. Як люди Єгипту копали коло ріки, щоби знайти до пиття життя—підтримуючу воду, так і тепер володарі й їх союзники видумують много фальшивих планів в їх змаганню витягнути світ із депресії й знайти те, що підтримувало б їх теперішню організацію. Всі сі видумані плани ігнорують Бога, і видимі агенти Сата-

ни відмовляються звернути свою увагу на Божу вість відносно Його царства, котру то вість Він велить давати їм.

25 Та чарівники Єгипту помогли затвердити серце фараона, Своїми чарами вони також обернули воду в кров. (2 Мойсея 7:22) Сучасні чарівники, а іменно духовенство й релігійні учителі сатанської організації, включаючи “чоловіка гріха” клясу, відвертають Господа й Його заміри тим, що вони вговорюють в своїх союзників і людей, що вода правди, т. є., свідоцтво доручене свідками Єгови – се смертельна річ; і так вони переміняють воду в кров. Замість прийняти свідоцтво Ісуса Христа як остоорогу, то духовенство й їх союзники твердять, що всякий клопіт, горе й економічна депресія тепер в світі походить від Єгови. Ся вість правди ранить представителів Сатани, і вони, відмовившись звернути свою увагу на ню, дальше затверджують свої серця до Бога. – Гляди *Вартову Башту* за липень 1933 року

26 Перемінення води в кров в ріці Нилі становило одну з десяти пораз, і про сю то першу поразу є написано: “і сповнилося сім день після того, як ударив Господь по ріці”. (2 Мойсея 7:25) “Сім” – се Божественне символічне число цілості, і як воно тут ужите, то здається, що воно говорить, що свідоцтво повідомлення й остоороги сатанській організації мусить даватися дальше, аж поки сатанська організація не віддасться правильному Володареві й управдателєві світа, – або мусить потерпіти цілковите знищення. Отже з сього виходить, що коли десять позатипічних пораз сповняться, тоді мав би прийти цілковитий упадок Сатани й його організації.

ПОРАЗА ДРУГА

27 Сатана є цілковито зіпсутий і многі з його видимих агентів заявили про своє цілковите зіпсуття. Бог дальше дає їм повідомлення й остоорогу. Друга пораз на Єгипет складалася із жаб. “Допустив на них ... жаби, щоб губили їх”. (Псальма 78:45) “Закишіло в країні від жаб, у дворах царських”. (Псальма 105:30) Ся історія про другу поразу знаходиться в 2 Мойсея 8:1–15. Єгова приказав Мойсейові, котрий був прообразом на Ісуса Христа, щоби він сказав Аронові, котрий був прообразом земних слуг Господа Ісуса Христа, свідків Єгови, щоби він розпочав роботу для виконання другої пораз. “І рече Господь Мойсейові: Промов Аронові: Простягни руку твою з жезлом твоїм на ріки, на канали й на стави, і наведи жаби на єгипецьку землю, і простяг Арон руку свою на води єгипецькі, та й понаводив жаб і порозлазились жаби і вкрили землю єгипецьку”. – 2 Мойсея 8:5,6

28 Простягнута рука тримаюча палицю, котра очевидно була Мойсейова палиця, представляла силу й власть Бога Єгови дану Христові, Більшому Мойсейові, а через Нього земним членам Його організації, клясі слуги, котрий несе вість або свідоцтво Єгови перед володарі й люди. (Езекиїла 2:8,10; *Вартова Башта*, 1933 рік, сторона 99) Ріки й стави й ін-

ші води представляли людей світа, а головню “християнства”. Жаби се мешканці мілких вод або багнів. Вони прибирають вигляд великої мудрости й поваги і спричиняють голосний і безгармонійний крик. Вони головню представляють агітаторів між звичайними людьми, котрі видумують ріжні й числені плани для спасення світа; як наприклад, соціалізм, большевизм, комунізм, християнські знатоки, й інші ріжні елементи зорганізованої релігії. Жаби є нечисті; і виходячи із вод Єгипту т. є., зі світа, показує, що те, що вони представляли, походило з сатанської організації. – Гляди *Світло*, книжка 2, сторона 42, англійська

29 Се була Божественна сила й власть, що порушила сі жаби вийти й показати себе і заклопотати людей; що позатипічне значить, що слуги Єгови, включаючи і тих що на землі, вживають Його власти в доручуванню вістки повідомлення й остороги ворожій організації, і що се відкриває многі так звані “ліки” для роду людського. Здається, що друга поразка зачалась позатипічно сповнятися на сатанській організації від 1927 року, і стосується до шестої труби. Одкриття (9:13–21) Факти відносно позатипічного сповнення цієї поразки є ці: В Торонто, перед великим числом видимих слухачів і перед ще більшим числом невидимих слухачів через радіо, була післана вість із слова Божого у формі резолюції і поперта аргументами “ДО ЛЮДЕЙ ХРИСТИЯНСТВА”. Ся вість виголошена через радіо в тім случаю опісля була видрукувана й розіслана міліонами до людей землі в многих мовах. Між іншими річами в сій вістці було сказано як слідує: “Благословенства так вельми бажані людьми ніколи не можуть прийти через несправедливу систему “християнства” або яку іншу організацію так званого “християнства” тому, що воно становить часть організації Сатани, і що нема причини для людей давати попертя сій гіпокритичній і гноблючій організації, котра засліплює їх, зводить їх, і відвертає їх від Бога. Дальше, в сій годині недолі, Бог Єгова велить людям полишити й на віки понехати “християнство” і всі його зводничі системи й організації, тому що всі вони належать організації Диявола. (Гляди *Світло*, книжка 1, сторона 163, англійська) В часі виголошення цієї вістки комерція була в найвисшій точці розвою в своїх зводничих і гноблючих планах, щоби збогатитися і гнобити людей. Десь в тім часі доручення цієї вістки, певні одиниці через публічні часописи і інші средства зачали пахкотіти, себто, балакати, говорити агітувати і надуватися, прибираючи велику міну мудрости і роблячи много галасу про здібність їх ріжних систем принести бажання людей, фальшивість, і це відкрила повисша вість, що се походило від Сатани. Між сими крикунами було включено духовенство і їх часописи, як і світські часописи. Всі ці річи були виразом людської мудрости й всі вони противилися Божому царстві під Христом. Між сими крикунами знаходилась кляса “чоловіка гріха” (Янній та Ямврій), котрі прилучилися до публічної преси й духовенства і

інших агітаторів і говорили проти свідків Єгови й проти вістки дорученої ними. Многі, що вважали себе за нарід Божий, були зведені сими крикунами і спротивилися Єгові й Христу і відпали, прилучившись отверто до організації Сатани. Декотрі із сих противників сказали менше більше сими словами: “Если би промова через радіо в Торонто була більше лагідна, то Національна Спілка Радіо–стацій була б дальше дозволила вживати своїх средств для Товариства”. Жадне із таких жабських рохкотань не виходило від свідків Єгови, але від тих, що противилися царству; і сей факт, що свідки Єгови звертали увагу на сі рохкотання яко походять від Диявола, і наводили Писання в доказ сього, і указували, що жадні із сих планів не походили від Бога, то се вельми гнівало сих крикунів. –Єремії 23:16–21,31,32

30 Повисше згадана вість, що відкривала рохкотання жаб, була доручена урядовому елементу видимої організації Сатани як і людям взагалі, і Сатана спонукав своїх туманів перевернути її (сю вість) через наведження своїх власних жаб. “Зробили ж і чарівники чаруванням своїм так само, і понаводили жаб на єгипецьку землю”. (2 Мойсея 8:7) Сі останні жабо–вістки не виходили від крикунів з між звичайних людей, але, як Писання заявляє, вони виходили “із рота змія,... з рота звіра, і ... з рота лжепророка”, т. є., урядового елемента Диявола й його організації. (Одкриття 16:13,14) Сі останні тексти дають ключ до зрозуміння жаб тої другої поразки на Єгипет. В сім тексті Одкриття, і відносно єгипецьких пораз, се є одинокі місця в Біблії, де говориться про жаби і обидва ці місця показують, що вони представляють звірські й фальшиві приписання Сатани й його організації, котрі Господь своєю силою й властю відкрив. – Гляди *Світло*, Книжка 2, сторони 42–51, англійська

31 Поразки жаб в ніякий спосіб не відносяться до свідків Єгови або до вістки, яку вони доручують; але ся поразка показує, які наслідки повстали з причини доручення Богом даної вістки, тому що ся вістка відкрила ріжні рохкотання або фальшиві привлащування. Се, що жаби затихали не значить, що свідки Єгови перестали проголошувати вість правди, тому що Єгова приказав їм дальше не продовжати їх роботу; але як здається, то вона говорить, що розсудні люди зачинають бачити, що ті крикуни не мають дійсного способу для благословення людей і що вони перестали звертати увагу на них. Урядова часть сатанської організації була вельми занепокоїна рохкотанням сих позатипічних жаб, і, боячись, що се може перешкодити їх планам, вони, як і фараон збрехали, щоби увільнити себе від докучування сих жаб. (2 Мойсея 3:3) Не всі жаби в Єгипті погинули, але лише ті, що були на суші й в домі фараона й його царській родині. Всі інші жаби позістали в ріках. (2 Мойсея 8:11) Вість Божого царства видана в 1928 році головню указувала, що всі такі старання правительства через агітацію й агітаторів, таких як повисше тут описано, мусять упасти, тому що лише Боже царство під Христом може принести бажання

людей. (Гляди *Правитель твоє*, сторони 244–249) Ся вість була доручена в руки майже всіх урядників видимої часті сатанської організації в “християнстві”. Сатана й орда його урядників можливо потішали себе думкою, що вони не будуть повалені такими агітаторами але що їх власні плани, т. є., фальшиві, нечисті вісти, які виходили з уст Диявола, його звіра, й його фальшивих пророків, будуть замовляючим ліком для контролю людства.

32 Вість, яка міститься в книжці *Правительство*,

котра була видана в 1928 році, дальше відкриває многі фальшиві системи й старання правительств і указує, що одинокий можливий спосіб для благословення людей, се царство Боже, Отже вість правди гніває організацію Сатани, позатипічний Єгипет, члени котрої затверджують свої серця. Дальше свідоцтво повідомлення й остероги мусить продовжитися, що буде дальшою поразою на організацію Сатани, і що принесе честь імені Єгови.

(Продовження слідує)

ЙОГО ІМ'Я

(Переложено з англійської Вартової Башти з 15 марта, 1934 року)

“Господи, імя твоє вічне; Господи, пам'ять твоя з роду в рід”. – Псалма 135:13

ЧАСТЬ 2

НАЙВАЖНІЙША ціль, задля котрої Єгова вислав Мойсея до Єгипту була та, щоби єгипетським володарям і людям дати доказ, що Він є Всевишнім. Найважніша ціль, задля котрої Він післав Ісуса, позатипічного Мойсея, на землю в першім і другім Його приході є та, щоби поставити доказ перед сотворіннями світа, що Єгова є Всемогучий, і що нема подібного Йому. Се Він робить задля свого власного ім'я, щоби всі знали, що життя й приналежні до нього благословенства походять від Бога, і лише від Нього. Се заключення можна доказати Його словами до Мойсея, “відатимуть єгиптяне, що я (Єгова)”. (2 Мойсея 7:5) Се також доказано словами Ісуса: “Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе єдиного справдешного Бога, та кого послав єси, Ісуса Христа”. (Йоана 17:3) Мойсей був знарядом Єгови в Єгипті, щоби представити сі свідоцтва перед людьми. Ісус Христос є Його знаряд або “рука”, через котрого Єгова представляє докази перед цілим світом.

2 Позаяк Божественна ціль є, щоби принести знання до дому сотворінь котрі очікують оправдання Його ім'я, і се Він доконав в Єгипті через поразу, так ми тепер бачимо, що позатипічні поразу в сповненню прообразу складаються із певних средств, щоби принести людям світу знання, що Єгова–Бог, що Його царство прийшло, і що прийшов час, коли гнобляча сила мусить уступитися й люди будуть визволені; отже Сатана мусить відпустити їх або потерпіти цілковите знищення. Все се Єгова робить ради свого власного ім'я; отже все що сталося в Єгипті було й є спомином для імени Бога Єгови. Вершок сих пораз на Єгипет прийшов у заколенню пасхального агня, що було прообразом на смерть Ісуса Христа, і Його вірних послідователів по Його смерті, через обходження свята Спомину, сим чином показують смерть нашого Господа, котрий є Оправдателем Єгового ім'я. Зараз по сих десятих поразках наступило знищення фараонової армії, що представляло, що зараз по сповненню позатипічних пораз мусить прийти знищення організації Сатани в Армагедоні.

3 Застановлення над позатипічним сповненням пораз, не можемо порівнювати свідків Єгови до жаб

або до яких інших звірят, що приносять горе для людства. Ті жаби прийшли яко поразу на Єгипет по вживанню Божественної сили й влади Мойсейом і Ароном. Те лихо або клопоти на позатипічний Єгипет прийшли із причини проголошення Божественної вістки, котра то вість правди приносить знання до дому сотворіння організації Сатани, і котре то знання спричиняє горе й тягар для тих, що належать до тієї організації. Викуплення й визволення ізраїльтян з Єгипту було лише случаем до оправдання імени Єгови. Подібно і викуплення й визволення роду людського, головню визволення церкви, случилися для оправдання імени Єгови. Однак таке викуплення й визволення–се доказ, що Єгова має право в тім великім питанню визову. Застановляючись над позатипічним сповненням пораз над Єгиптом, то здається ясным є, що ми мусимо пам'ятати всякого часу, що оправдання ім'я Єгови є найважнішою річчю, щоби ми могли оцінити правду відносно того ж. Навівши сі поразу на Єгипет перед знищенням первенців і знищенням фараонової армії, Єгова дав досить нагоди фараонові піддатися його домаганням і увільнити нарід Його або затвердити своє серце й бути знищеним. Так річ мається і з позатипічним сповненням сих пораз. Єгова дає повідомлення й остерогу організації Сатани й дає досить нагоди Сатані й його агентам щоби вони добровільно піддалися волі Єгови або потерпіли цілковите знищення. Тут дальше застановимось над сими поразками.

ПОРАЗА ТРЕТЯ

4 Трета поразу на Єгипет складалась з вошей. “І рече Господь Мойсейові: Промов Аронові: Простягни жезло твоє, та вдар у порох землі, і зробиться він комарами (вошами, англ. переклад) по всій єгипетській землі. І вчинили так, і простяг Арон руку свою з жезлом своїм і вдарив у порох землі, і напали комарі (воши) на людей і на скотину; увесь порох земляний узявся комарами (вошами) по всій єгипетській землі”. (2 Мойсея 8:16,17) Воши співтоваришать з брудом і знаходяться на сотворіннях з нечистими звичаями. Корінь слова, з котрого походить слово “воші” значить “щипати”; отже згадані тут воші були

щипці, котрі вельми докучали й разили єгиптянів або кого іншого, кого вони кусали. Мойсейові дано розказ, щоби він приказав Аронові простягнути його палицю і вдарити порох землі, сим показуючи, що се Божественна сила й власть дана Христові а через Нього останкові на землі, щоби спричинити прихід сих позатипічних щипців на світ, котрий становить організацію Сатани. Ті щипці символічно представляють те, що становить наслідок із вістки правди яку доручують свідки Єгови і що вельми докучає, разить, щипає або кусає організацію Сатани, а головню її урядових членів

5 Видима часть організації Сатани, а головню так зване “християнство”, се нечиста й огидне річ і відповідне мешкання для вошей. Воно гіпокритично признає себе по стороні Господа, але відійсности є частью лукавої організації Сатани. Ірод Агрипа Перший, котрий убив Якова й увязнив Петра, удавав за представителя Божого, однак був знарядом Сатани. Написано є, що він умер від гидкої або вошивої хори. “Призначеного ж дня Ірод, одігшись у царські шати і сівши на престолі, промовляв до них: Народ же покликуюв: Голос Бога, а не чоловіка! Зараз же поразив його ангел Господень за те, що не віддав слави Богу; і з’їли його черви (воши) і умер”. – Дії ап. 12:21–23

6 Арон ужив палиці Мойсея й вдарив нею “порох землі”. Той порох був символом земної, людської, видимої части організації Сатани а головню “християнства” тому, що ся часть є гіпокритична до найвисшого степеня. Позатипічний слуга Великого Мойсея, Ісуса Христа, котрим є Божий останок на землі властю наданою їм Ісусом Христом, несуть і дають свідоцтво, котре разить “християнство” і заявляє, що воно (те “християнство”) не від Бога ані Христа, але що воно є нечисте, брудне, і гидке в очах Бога, і страшенно занечищене вошима-агентами Сатани, котрі є щипцями тіла й сисуні крові-життя людського. Сі воші принесли людям великі терпіння, смуток і смерть. Вість правди доручена свідками Єгови видимої організації Сатани оголошуючи сю організацію вошивою ображує честь “християнства” й разить та докучає тій організації. Ось так свідки Єгови є ужиті Ним, щоби зіслати порази на організацію Сатани відкриваючи її дволичність і гіпокрицтво головних видимих управителів в ній.

7 Се було в 1921 році, що *Вартова Башта*, з Господньої ласки, зачала звертати увагу на видиму часть організації Сатани і що вона складається з торговельного, політичного й релігійного елементу-звірської влади над людьми, і котра вельми є брудна. Від того часу свідки Єгови безперестанно й згідно оголошують сю вість людям, відкриваючи гіпокритичне лицемірство а головню вошивий стан “християнства” й організації Сатани взагалі. Відлучившись цілковито від християнства” і відмовившись мати яку-будь спільність із ним, або дотикнутися до нечистої, вошивої, лазучої річи, вірний останок свідків Єгови додає сили сій поражаючій вістці. Третя поразка впала на старинних ізраїльтянів як і на єгип-

тянів; що значить, щоби Християнин міг бути приятним і угодним Господеві, він мусить бути відділений від світа й чистий; отже очищення Божої святині є заключене й включає усунення “вибраних старших” як паразитів, що мусить взяти місце, нім Божа організація очиститься цілковито. “Ійдіте ж ійдіте, виходіте із відти; не торкайтесь нечистого; виходіте із посеред него, очистіть себе, ви, що носите посуду Господні!” (Ісаї 52:11) “Тим же вийдіть із між них, і відлучіться, глаголе Господь, і до нечистого не при-торкайтесь; і я прийму вас, і буду вам за отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель”. (2 Коринтян 6:17,18) Ся Божественна вість розголошена широко по “християнстві” була для диявольської організації наче кусаючими вошами, вельми вразливою й докучливою головню для духовенства й для визначних з їх отар, включаючи торговельних і політичних великанів.

8 Фараонові агенти (Янній та Ямврій), кляса противників Божих, не могли витворити вошей і мусіли признати се їх голові, фараонові: “Се палець Божий”. (2 Мойсея 8:19) Новочасні противники бачуть себе яко нечистих і що посвячені Єгови є чисті й нічого не можна знайти проти них, хиба їх посвячення Єгови. Відділившись від “християнства” і цілковито посвятившись Господеві, останок представлений як порох організації Бога, означуючи земну власть її і котра в Божім часі буде очищена. (Даніїла 8:14) Єгова є ласкавий до Сиона, себто, видимих членів своєї організації і показав свою ласку через очищення їх; і Його слуги радуються вірними членами Його організації. “Ти встанеш змилосердишся над Сионом; час бо вже, помилувати їх, прийшов бо визначений час. Твої бо слуги полюбили каміння його, і жаль їм розвалин його”. (Псалма 102:13,14) Сей порох землі не є вошивий але чистий з ласки Господа Бога. Єгова заявив, що нечиста організація Сатани згине як воші. “Підніміте очі і ваші на небо вгорі, гляньте на землю внизу; ось, і небеса поникнуть, як дим, і земля-мов стара одержина, і ті, що живуть на ній, погинуть в такий самий спосіб (з єврейського, як воші), а спасенне моє з віку в вік пробуватиме, й справедливість моя не зникне”. (Ісаї 51:6, *англ. переклад*) Ся поразка ще дальше спочиває на організації Сатани, і він і його агенти дальше затверджують їх серця. – 2 Мойсея 8:19

ПОРАЗА ЧЕТВЕРТА

9 Се є гідне уваги, що ізраїльтяни з початком четвертої покари, були охоронені й сім останніх пораз упали лише на єгиптянів. Се указувало на цілковите відділення Єгового вірного останка від світа. Четверта поразка складалась із великого роя псеячих мух (з різних крикливих звірів, гляди з боку *англ. Біблії*), що прийшли на Єгипет. (2 Мойсея 8:21) Щоби запевнити Божих вибраних людей, що Єгова був з ними, і щоби Його вороги могли знати, що Єгова-Бог і дає ласку тим, що служать Йому, Єгова сказав до Мойсея: “І відріжню того дня Гозен землю, що на їй осілись люди мої тим, що не буде там псеячих мух, щоб

зрозумів ти, що я Господь серед землі. І положу розлуку між моїми людьми й твоїми людьми. Завтра ж буде знаменне се". (2 Мойсея 8:22,23) Тоді Мойсей доручив фараонові ще інше повідомлення остороги, домагаючись, щоби він увільнив Божих вибраних людей, щоб вони поклонялися Йому, "І сотворив так Господь, і полетіли страшенні рої песячих мух у палати фараонові, і в будинки дворян його, і в усю єгипецьку землю, і попсувалася уся земля від песячих мух". (2 Мойсея 8:24) "Допустив на них собачі мухи, щоб кусали їх". – Псальма 78:45; 105:31

10 З чого ті мухи склалися, що прийшли на єгиптянів, не можна дізнатися напевно, позаяк слово "мухи", яке знаходиться в *Уповаженій Версії*, є заступлене іншими словами, як се виглядає в другім верші. Слово "рій" в сім тексті походить з єврейського слова, що значить "мішатися. гендлювати, і дати запоруку яко в заміну". Сей вираз добре пасує до роїв мух, котрі мішаються одні з другими в великім числі, а головнo в східних краях і недалеко них, і вони приносять велику заразу людям. "Мертві мухи (з єврейського, зебубі псують запах пахучої масті)". (Екклезіяста 10:1) Слово *зебуб* походить з єврейського кереня, що означає "перелетіти". "*Баалзебуб*", після святого Писання значить, "господь перелетів; на бік–ступаючий; великий переступник", т. є., самий Сатана, і котрий то вираз відноситься до всіх, що добровільно ділають після волі Сатани. Цілий світ, або позатипічний Єгипет, лежить під Сатаною лукавим. (1 Йоана 5:19, *Діагноз*) Світ був страшенно заражений сими мухами, себто, так сказати, Сатаною й його численними видимими й невидимими агентами, від коли Господь прийшов до храму в 1918 році. – Одкриття 12:12

11 Господь Ісус Христос явившись в храмі в 1918 році зібрав до себе вірних, помазав їх і післав їх з своєю вісткою правди, котра мала бути дана яко свідоцтво, і котра то вість була й є великою заразою для організації Сатани на землі. В тій вістці було заявлено і далше заявляється, головнo для "християнства", правду відносно того, що становить "висші власті". Перед тим люди, включаючи і послідователів Христа, розуміли й вірували, що "висші власті", згадані в Писанню, склалися з видимих володарів сього світа. Господь просвітив своїх людей, і з Його ласки вони тепер ясно бачать і заявляють світові, що вираз "висші власті" відноситься до Єгови і Ісуса Христа і що світ служить Дияволу, і що великий інтерес, політичний й релігійний елемент, спільно управляють і домагаються послушства від людей, і що вони не є тими "висшими властями", але що вдійности вони є агентами Сатани й противниками Бога Єгови. Далше Його свідки заявляють, що Єгова ніяким чином не відвічальний за сі горя, що прийшли на людей в сих останніх днях, але що се Сатана й його агенти спричинили сі горя й клопоти людям, і що всі люди, що тримаються організації Сатани є покусані й заколочені сими планами й кровожадними науками лихих володарів сього

світа, включаючи самого Сатану. Свідки Єгови тепер проголошують сі правди і ся вість відкриває рани й вкущення Сатани й його організації, і разить головних володарів і їх союзників і поплечників. Вірний останок Єгови служить правдивим "висшим властям", Богу і Ісусу Христу, й відмовляються бути послушні котрій будь часті організації Сатани. В послушенстві до Божих приказів свідки Єгови йдуть по краю проповідуючи євангелію Його царства, котра то вість вельми разить товпу Сатани і кусає їх і разить їх наче численні мухи. Володарі в "християнстві" називають себе представителями Бога, і, если би вони були чесні, вони радо витали б свідків Єгови; але, місто сього, вони відкидають питання предс тавлені свідками Господніми і заявляють свідків Єгови, що вони є гендльрами й перекупниками, а не проповідниками євангелії. Володарі сього лукавого світа заявляють що вони не противляться служенню Богу після свого власного поняття, але опрокидають свідків Єгови і оминають головну точку питання, заявляючи, що вони займаються торгівлею місто проповідуванням євангелії. Правда так разить їх, що вони мусять знайти якийсь ніби похвальний спосіб спротивитися їй.

12 Ті мухи так вельми докучали єгиптянам, що "покликав фараон Мойсея та Арока та й промовив: Ідіте принесіте жертву Господу, Богу вашому, в землі сій". (2 Мойсея 8:25) Інакше сказати, фараон вже хотів, щоби ізраїльтяни поклонялись Богу, але що вони мусіли се робити після вирозуміння єгиптянів і в присутности єгиптянів. Так і тепер позатипічні єгиптяни, представителі Сатани на землі, кажуть до свідків Єгови: "Ми не маємо нічого проте вашого поклонення вашому Богу, але робіть се в церковних і будинках ("в сій землі") як і інші чинять, і перестаньте перешкаджати нашому інтересі або докучати нашим людям йдучи від дому до дому". Мойсей сказав фараонові, що для ізраїльтянів приносити жертву перед єгиптянами було б гидотою в очах Бога. Так і тепер останок Єгови відповідає новочасним єгиптянам: "Ми мусимо слухати Бога а не чоловіка; ми будемо поступати після Його приказів і будемо послушні висшим властям". *Вартова Башта* з червня 1929 року подала перший раз правду про "висші власті". і тоді мухи зачали кусати товпу Сатани, тому що правда відкрила сю лукаву організацію. Як Єгова відділив землю Гозен від єгиптянів в котрій замешкували ізраїльтяни, так Бог очищує своїх людей і відділює їх від організації Сатани, показуючи їм правду, хто становить висші власті. Єгова заявив: "І відріжню того дня Гозен землю, що на їй осілись люди мої тим, що не буде там песячих мух, щоб зрозумів ти, що я Господь серед землі". (2 Мойсея 8:22) Коли та поразка прийшла на єгиптянів, то на Божий нарід ізраїльтянів, ті рої мух не прийшли. Так і тепер Єгова очищує своїх людей, котрих Він вживає як і своїх свідків і тих мух нема між ними. Вони є у світі, але не належать до нього. Вони

(Продовження на сторони 36)